

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.397/2017/7.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Marton Kálmán pártfogó ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Bródy János ügyvéd

A per tárgya: munkáltató egészségsértése miatti felelősség

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.051/2016/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.194/2015/32.

Rendelkező rész

A Kúria a Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.051/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját teljes egészében az alperes viseli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 160.000 (egyszázhatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2008. május 7-étől állt az alperes alkalmazásában gépkocsivezetőként, határozott időre létesített munkaviszonyban. 2008. június 4-én az általa üzemeltetett tartályautó tetejéről leesve munkahelyi balesetet szenvedett, amellyel összefüggésben gerincsérülése keletkezett.
- [2] A felperes vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság a 2011. szeptember 11-én kelt 1.M.162/2011/24. számú közbenső ítéletével megállapította az alperes 80 %-os kárfelelősségét, majd a bíróság a 82. számú ítéletben az összegszerűségről is döntött. A fellebbezés folytán eljáró Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.056/2012/6. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét az összegszerűséget illetően megváltoztatta, a 2013. február 15-étől a jövőre nézve előterjesztett jövedelempótló kártérítési járadék megfizetésre kötelezés körében a keresetet elutasította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kifejtette, hogy a peradatokból nem következik az, miszerint a jövőben a balesettel oksági kapcsolatban a felperesnek keresetvesztesége lesz, mert nem igazolódott, hogy a határozott idejű munkaviszonya meghosszabbításra került volna.
- [3] A felperes 2013. november 30-án ismételten keresettel fordult a bírósághoz, amelyben a 2013. február 15-étől 2013. október 31-éig terjedő időszakra nézve kért elmaradt jövedelmet kártérítés címén. A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.230/2013/36. számú ítéletével a felperesi igény jogalapját bizonyítottnak látta, összegszerűségében részben adott helyt a felperes keresetének. A Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.030/2014/5. számú ítéletével ezen döntést helybenhagyta.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [4] A felperes jelen perben benyújtott keresetében 2015. májusától 2015. év végéig 1.068.048 forint, 2016. évre 1.200.330 forint, mindösszesen 2.268.378 forint összegben kérte az alperest marasztalni lejárt keresetveszteség címén. 2016. október 1-jétől a jövőre nézve havi 133.370 forint megfizetésére kérte az alperest kötelezni azzal, hogy a keresetveszteségi járadék összege minden évben a reálindex rátaértékével emelkedjen.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A jövőre vonatkozó járadék címén előterjesztett keresettel összefüggésben a per megszüntetését indítványozta arra figyelemmel, hogy a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 1.M.162/2011. számú perében ugyanazon ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt előterjesztett felperesi keresetet már elutasította.
- [6] Hivatkozott arra, hogy a felperes rendszeres jövedelemszerző tevékenységet végez, életszerűtlen, hogy kizárólag az alperestől

kapott kártérítésekből él. A hat hónapnál régebbi időszakra előterjesztett kereset még a jogalap fennállta esetén is megalapozatlan.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.194/2015/32. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 1.799.243 forintot keresetveszteségi kártérítés címén. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperes pártfogó ügyvédjének díját 50 %-ban az alperes, 50 %-ban a felperes viseli. A bíróság az alperest eljárási illeték fizetésére kötelezte.

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 157. § a) pontjára, ezzel összefüggésben pedig arra, hogy a felperes módosított keresetében 2016. október 1-jétől kezdődően érvényesített, a jövőre vonatkozó keresetveszteségi járadék iránti igénnyel élt. Ez eltérő időszakra vonatkozott a korábbiaktól, ezért ítélt dolognak nem minősül, a per megszüntetésének nincs helye.

- [9] Az érdemi elbírálás körében a bíróság utalt a 2012. évi LXXXVI. törvény (Mth.) 10. §-ára, amely alapján a perbeli ügyben a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 177. §, 189. §, 182. §, 183. § rendelkezései alkalmazandóak.

- [10] A felperes arra alapította az igényét, hogy az alperesnél fennállt munkaviszonya alatt a 2008. június 4-én bekövetkezett munkahelyi balesetével összefüggésben olyan sérülései, egészségromlása alakult ki, amelynek következtében a peresített időszakban nem tudott az egészségi állapotának, valamint a képzettségének megfelelő munkát találni. A balesettel érintett munkahelyen tehergépjármű-vezetőként foglalkoztatták. A felperes arra hivatkozott, hogy a kereseti kérelemmel érintett időszakban a L.P. Betéti Társaságnál anyagbeszerzőként, a W. Kft-nél raktári értékesítőként, és a F.F. Kft-nél leszedő, továbbá a K.V.GY. Kft-nél betanított bakelit sajtoló munkakörben próbált munkaviszonyt létesíteni, azonban egyik esetben sem minősítették egészségügyi szempontból alkalmasnak. B. Község Önkormányzatánál közmunkára is jelentkezett, azonban az orvosi iratainak csatolását követően nem foglalkoztatták.

- [11] A bíróság a jelen perben a korábban eljáró igazságügyi orvosszakértői iratok megküldésével egyidejűleg igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki annak tisztázása érdekében, hogy változott-e a felperes egészségi állapota az alperesnél történt foglalkoztatása során bekövetkezett ágyéki II. és III. gerinccsigolya törése miatti össz-szervezeti egészségkárosodása folytán, valamint arra vonatkozóan, hogy továbbra is ellenjavallt-e számára a kényszertesthelyzet felvételével tartós állást - ülést igénylő munkafolyamatokkal járó munkavégzés, és hogy megállapítható-e a felperes által becsatolt képzettséget igazoló

okiratok alapján, miszerint számára ellátható valamennyi munkakör ellenjavallt.

- [12] A szakértő a véleményében kifejtette, hogy a korábbi szakvélemény, illetve a kiegészítő szakvélemény elkészítése közötti időszakban a felperesnél érdemi változás a gerinctörés utáni állapotában nem alakult ki, ezért sem állapotromlás, sem állapotjavulás nem következett be. A felperes által csatolt, a kárenyhítési kötelezettség körében felkeresett munkáltatók által betöltendő munkakörök esetében ellenjavalltatát fejezte ki.
- [13] Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felperesnek a perbeli időszakban érvényesített elmaradt munkabérigénye annyiban megalapozott, miszerint igazolást nyert, hogy az alperessel fennállt munkaviszonya alatt a 2008. június 4-én bekövetkezett munkahelyi balesettel összefüggésben kialakult egészségi állapota, egészségromlása miatt nem tudott új munkahelyen elhelyezkedni, és sem a képzéseinek megfelelő, sem más munkaköröket betölteni.
- [14] A bíróság osztotta az alperes ellenkérelmében foglaltakat a felperesi igényérvényesítéssel kapcsolatban. Az Mth. 10. §-a, valamint az Mt. 186. § (3) bekezdése alapján a felperes igényét csak a keresetindítást megelőző hat hónapra jogosult érvényesíteni. Erre tekintettel a bíróság a felperest megillető elmaradt munkabér összegszerűségének meghatározása során a 2015. május 28-ától fennálló keresetvesztességét vette figyelembe. A bíróság az ítéletében az elszámolás tekintetében részletes levezetést adott.
- [15] A felperes a balesetét megelőzően több évre visszamenőleg határozott idejű munkaviszonnyal rendelkezett akkor is, amikor hivatásos gépjárművezetőként foglalkoztatták. Ebből adódóan a rendelkezésre álló adatokból a jövőre vonatkozó folyamatos keresetvesztességére következtetni nem lehet, ezért e tekintetben a bíróság a felperes igényét elutasította.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Szekszárdi Törvényszék 10.Mf.20.051/2016/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy 2016. október 1-jétől minden hónap 10. napjáig fizessen a felperesnek havi 133.370 forint keresetpótló járadékot. Kimondta, hogy a pártfogó ügyvéd díját az alperes viseli. Kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek fellebbezési költséget, az államnak fellebbezési illetéket.
- [17] A másodfokú bíróság a peradatokból kiemelte az igazságügyi orvosszakértői véleménynek azon megállapítását, amely szerint a felperes egészségi állapota végleges, kialakult, változás, javulás abban nem várható. A felperes üzemi balesetéből szerzett sérülés helyreállítására nem létezik gyógy mód a sérülés kialakult volta miatt, annak következményeit konzervatív módon, vagy műtéttel lehet kezelni, jelen esetben utóbbi történik. Az orvosszakértői véleményt az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta, ennek a szakértői nyilatkozatnak azonban nem tulajdonított jelentőséget a jövőre vonatkozó járadékigény szempontjából. Az igazságügyi

orvossalakértő előadásával bizonyított, hogy a felperest ért munkahelyi baleset és a nála jelentkező jövedelemcsökkenés a jövőre nézve folyamatosan fennáll, vagyis a munkahelyi balesete miatt nem tud elhelyezkedni. Az őt így ért kár kompenzálására pedig a keresetpótló járadék folyósítása szolgál.

- [18] A felperes jövőre vonatkozóan érvényesített járadék iránti keresete összegszerűen havi 133.370 forint volt, a fellebbezésében azonban az összeget 157.290 forintban jelölte meg arra hivatkozva, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatás a keresetvesztéséget pótló járadék összegénél nem vehető figyelembe. A fellebbezési tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy havi 22.800 forint foglalkoztatást helyettesítő támogatásban jelenleg is részesül, amely összegtől azonban a járadék folyósítása esetén elesik. Ezért annak összegét figyelembe kell venni a felperest megillető jövedelempótló járadék mértéke megállapításakor.
- [19] A felperes a fellebbezési eljárásban személyes előadásában érvelt amellet is, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt összeg számítási alapját képező statisztikai adatok szerinti havi átlagkeresetnél számára „több járna” az alperesnél elért jövedelme, képesítése alapján.
- [20] A felperesnek a másodfokú eljárásban előterjesztett keresetfelemelése körében a törvényszék a Pp. 146. § (1) bekezdésére utalással a Pp. 247. § (1) bekezdésében foglalt keresetváltozás tilalma szerint járt el, mert a törvény az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig engedi a kereset megváltoztatását. Utalt arra, hogy a Pp. 206. § (3) bekezdése alapján a kártérítés összegszerűségének meghatározásánál a bíróságnak mérlegelési jogköre van. A törvényszék ennek a mérlegelésnek a körébe vonta azt az alapítéletben meghatározott szempontot, amely továbbra is irányadó a perben a kárigénnyel összefüggésben. Eszerint a felperes megelőző szakmai életútjához hozzátartozik, hogy az alperesnél történt foglalkoztatását megelőzően is jellemzően határozott idejű munkaszerződéseket létesített, és az egyes munkaviszonyok között többször volt munkanélküli is, munkanélküli ellátásában részesült, továbbá a megelőző perek és a jelen per adatai azt is igazolják, hogy időnként alkalmi munkavégzésre képes és alkalmas volt, tehát az egészségi állapotán kívüli korlátozó szabályok mellett bizonyos összegű jövedelemre tudott szert tenni.
- [21] Mindezen szempontokat mérlegelve a bíróság szerint a felperest megilleti a jövőre nézve az Mt. 177. § (1) bekezdés alapján az MK. 32. számú állásfoglalásban írtak szerinti keresetpótló járadék. Ennek összegét csökkentő tényezőket a perbeli keresethez kötöttségi korlát mellett figyelembe véve - tehát nem csupán matematikai számszerűség szerint - határozta meg az elsőfokú ítélet meghozatalát követő időszakra, azaz 2016. október 1-jétől a felperesnek járó keresetpótló járadék összegét a másodfokú bíróság lényegében az előterjesztett kereset szerinti összegben.
- [22] A felperes fellebbezése az elsőfokú ítéletnek azon rendelkezésére

terjedt ki, amellyel az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követő időszakra előterjesztett keresetpótló járadék iránti igényét elutasította, a másodfokú bíróság tehát az elsőfokú ítéletet csak ebben a részében bírálhatta felül. Az elsőfokú ítélet meghozataláig terjedő időszakra megítélt keresetveszteségi kártérítés összegét nem érintette.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [23] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a véleménye szerint jogszabálysértő ítélet hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését követően ezen bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta. Kérte a felperest áfával növelt összegű perköltség viselésére kötelezni.
- [24] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdését sértő módon kirívóan okszerűtlenül, az Mt. 174. § - 177. §-aiba, és a 183. § (1) bekezdésébe ütköző módon értékelve állapította meg az alperes kárfelelősségét.
- [25] A másodfokú bíróság az előzményi perben hozott jogerős ítéletét azzal indokolta, hogy a peradatokból nem következik, miszerint a jövőben a balesettel oksági kapcsolatban a felperesnek keresetvesztesége lesz, mert nem igazolódott, hogy az alperessel fennállt határozott idejű munkaviszonya meghosszabbításra került volna.
- [26] A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a jelen felülvizsgálattal támadott ítélet elsőfokú, 2.M.194/2015/32. számú ítéletében éppen a törvényszék ezen rendelkezésére hivatkozással utasította el a felperes jövedelempótló kártérítésre irányuló kereseti kérelmét.
- [27] A másodfokú bíróság a bizonyítékokat, így különösen a szakértői véleményt kirívóan okszerűtlenül értékelte. Az elsőfokú eljárás során eljáró szakértő az előző, igazságügyi orvosszakértő szakvéleményével mindenben egyetértett, megállapította, hogy a felperes egészségi állapotában a korábbi szakvélemény elkészítése óta érdemi változás nem történt, sem állapotrosszabbodás, sem javulás nem következett be. Az eljáró szakértő tehát olyan megállapítást nem tett, amely okszerű értékelés mellett a másodfokú bíróság ítéletét alátámasztaná. A törvényszék előző, jövedelempótló kártérítést elutasító rendelkezésének indoka nem a felperes egészségi állapotával volt összefüggésben, hanem azzal a kétségtelenül szintén változatlan peradattal, hogy nem igazolódott be, miszerint a felperes az alperessel fennállt határozott idejű munkaviszonya meghosszabbításra került volna. Ezáltal továbbra is a felperes foglalkoztatásának gyakorlatából arra kell következtetni, hogy a jövőben a felperes munkanélküli státusza, keresetvesztesége és a baleset közötti oksági kapcsolat mindig vizsgálandó. Nem

került igazolásra olyan tény, amely a törvényszék korábbi indokolásának alapját képező tényállást megváltoztatta volna.

- [28] A fentiekre tekintettel a jogerős ítélet sérti az Mt. 174. § - 177. §-ában, valamint a 183. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a jövedelempótló kártérítés feltételei, különösen a bekövetkezett baleset és a jövedelemkiesés közötti okozati összefüggés nem került bizonyítása, mint ahogy a jövőre nézve az esetlegesen kiesett jövedelem összegszerűsége sem bizonyítható. Az alperes hivatkozott az EBH2001.572. számú elvi határozatra.
- [29] Az alperes felülvizsgálati érvelése szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjában, valamint a Pp. 157. § a) pontjában és a 140. § (1) bekezdésében foglaltakat. Kétségtelen tény, hogy a felek között ugyanazon ténybeli alapból (üzemi baleset), ugyanazon jog iránt (keresetpótló támogatás) már volt per folyamatban, amelyben jogerős ítélet született. Mindez ítélt dolognak minősül függetlenül attól, hogy a felperes a jövedelempótló kártérítés iránti járadékigényét mely időszakra terjesztette elő. E körben csak az azonos ténybeli alap és az ugyanazon jogból származó igénynek van relevanciája, amely kétségtelenül fennáll a jelen eljárásban.
- [30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [31] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [32] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [33] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának

rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].

- [34] A felülvizsgálati kérelem megsértett anyagi jogszabályhelyként az Mt. 174. § - 177. §-ában foglaltakat jelölte meg, azonban pontosan nem adta indokát annak, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet mely rendelkezése az Mt. mely szabályát sérti. Nem felel meg a törvényben előírtaknak, ha az Mt. több §-ának felhívása megtörténik, de azzal összefüggésben a konkrét jogszabálysértés megjelölése elmarad.
- [35] Az alperes ugyancsak anyagi jogszabálysértésként hivatkozott az Mt. 183. § (1) bekezdésére, ez azonban csak arról rendelkezik, hogy megállapítható kártérítésként járadék is. Ezen jogszabályt a bíróság döntésének meghozatalakor nem sértette meg, nem alkalmazta tévesen, az alperes pedig nem jelölte meg konkrétan, hogy az általa megjelölt jogszabályhely alkalmazását miért tartja sérelmesnek.
- [36] A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékeli és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződése szerint - bírálja el, mérlegeli, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentétet miként oldja fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve, Pp. 206. § (1) bekezdés]. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173., Mfv.I.10.300/2016/8). Jelen esetben a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során nyilvánvalóan és alapvetően téves következtetésre nem jutott, ezért a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot.
- [37] A bizonyítékok téves értékelése körében az alperes hivatkozott arra, hogy a beszerzett igazságügyi szakértői véleményből a másodfokú bíróság téves jogi következtetést vont le. Ez azonban ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, mivel a felperes egészségi állapotának változatlanóságát rögzítette a szakvélemény, vagyis hogy állapotrosszabbodás vagy javulás sem rögzíthető, így a korábbi 100 %-os professzionális munkaképesség-csökkenés megszűnését nem állította. Ebből következően pedig a másodfokú bíróság helytálló következtetésre jutott (indokolás 4. oldal utolsó bekezdés).
- [38] Ugyancsak alaptalan a felülvizsgálati kérelemnek az ítélt dologra történő hivatkozása (Pp. 130. §, 157. §, 140. §). A bíróságok

helyesen fejtették ki, hogy jelen perben a felperes a módosított keresetében 2016. október 1-jétől kezdődően érvényesített járadék iránti igényt az alperessel szemben, amely eltérő időszakra vonatkozott, mint amelyre nézve korábban már döntés született. Ebből következően pedig ítélt dologról nem lehet szó, és a per megszüntetésének sem volt helye.

- [39] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [40] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége - amely magában foglalja a felperes pártfogó ügyvédi díját teljes egészében - az alperes viseli a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján.
- [41] Az alperes illetékfizetési kötelezettsége az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-án alapul.
- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. április 25.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró